



# ГРИЦЬКОВІ ПРИГОДИ II

**БУРКО ІІ МУРКО**

з німецького українською  
мовою переповів  
Стрийко Петро



ВИДАВНИЦТВО

»ЗАГРАВА« ФЕЛЬДКІРХ-ФОРАРЛЬБЕРГ



**ГРИЦЬКОВІ  
ПРИГОДИ**

**II**

**Бурко й Мурко**

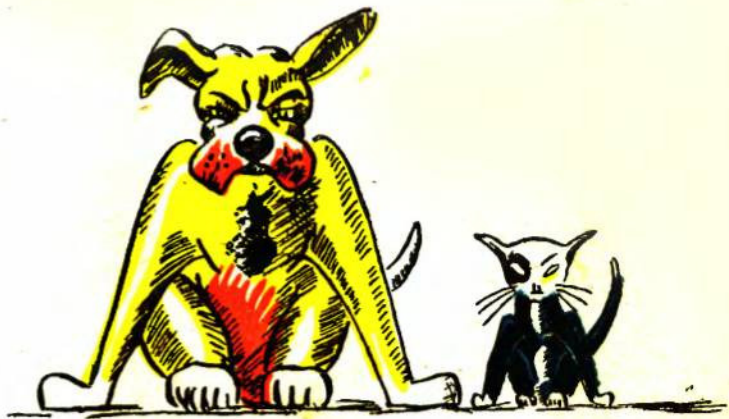
**Зладив Осип Гойрич  
українською мовою переповів  
Стрийко Петро**

ВИДАВНИЦТВО «ЗАГРАВА» ФЕЛЬДКІРХ-ФОРАРЛЬБЕРГ

1946

Друковано за згодою Видавництва п. Гуго Маєра в Дорнбірні

Хто працює чесно й точно  
День-у-день, як Бог велить,  
Того ввічі й позаочно  
Кожний цінить та хвалить.  
А де єдність ще та згода —  
Там подвійна нагорода.  
Так трудящий песик Бурко  
Жив у згоді з пильним Мурком.



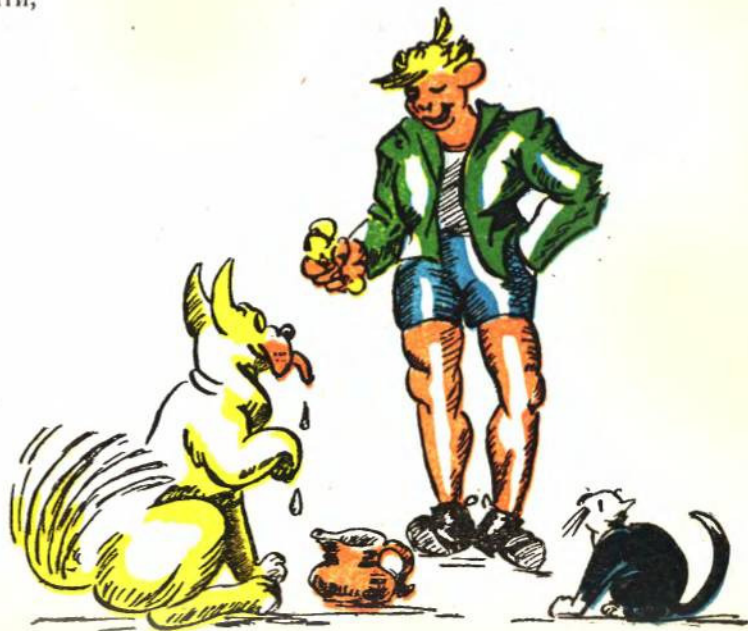
Бурко ночами не спить,  
Не прогавить ні хвилини;  
Він стократно оббіжить  
Дім подвір'я і будинки.  
Чи хто суне до воріт,  
Чи дереться чéрез пліт. —  
Бурко, гарр! — Тікай, моспанку,  
Щонайменше стратиш штанку.



Зате Мурко — ох-хо-хо! —  
Ще й який спеціаліст!  
Хай в коморі, або в льоху  
Щур, чи миш покаже хвіст —  
Він лиш хап! — і бідну мишку  
З разу схрупає до кришки.  
Так хазяїнам служили  
І в найкращій згоді жили.



Це розсердило Грицька,  
Що тут — думає — зробити,  
Щоби Мурка та Бурка  
Роз'єднати й посварити?  
Ось і є! — М'ясищу кість  
Він кладе в котову ринку.  
Мурко вже очима їсть,  
Бурко вже ковтає слинку.  
Насторожились оба  
І забулась вся дружба.



Хто з вас, діти, відповідь  
Чия буде лакоминка?  
Буркові належить кість,  
Алеж Муркова це ринка!

Не допоможе тут адвокат,  
Не розсудить параграф,—  
Як не видрапаєш ока  
І не візьмеш сам.

— Тарах! —

Раптом скочили оба  
І почалась боротьба.



Враз тяженько м'явнув Мурко —  
Гриць бо наступив на хвіст —  
А між тим закланий Бурко  
З головою в ринку вліз.

Так запхати пів біди,  
Та назад — не легкі речі!  
Бурко мій туди й туди,  
Врешті кинувся до втечі.

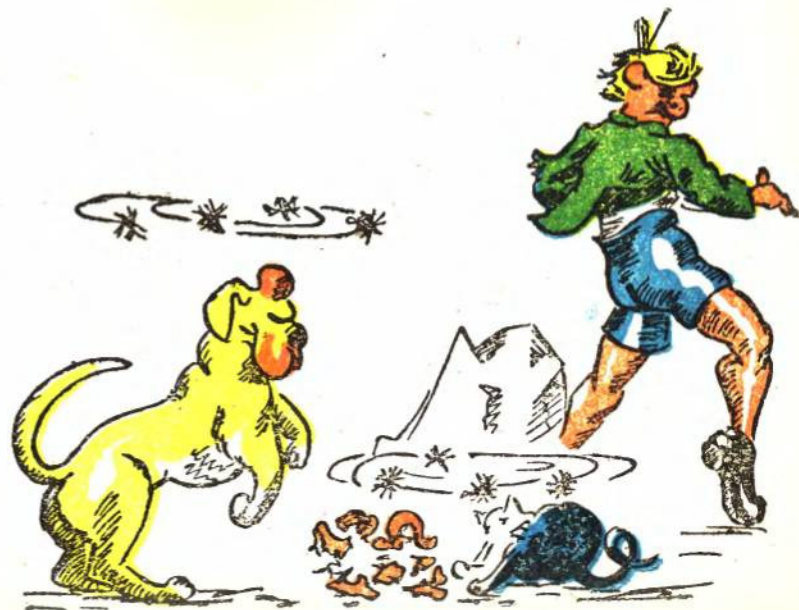




Бурко стриба, Бурко скаче,  
Світа білого не бачить.  
Кіт на спині, мов репях,  
Клята ринка на зубах.

Раптом, мокрий з горя з муки,  
Гопнувся до каменюки.  
Гук і блиск, в очах свічки,  
Під ногами черепки.

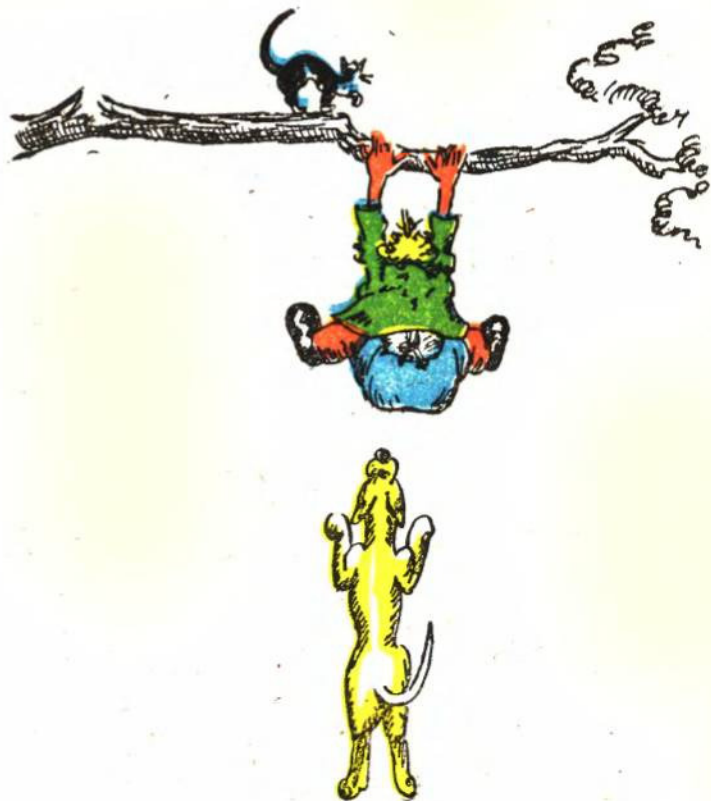
На чолі напухла гуля,  
Мурко відлетів мов куля.  
Де той Гриць? Забули кість,  
Бо обох вхопила злість.



Як не скочуть до Грицька!  
Той що духу утіка,  
Аж сердешний з переляку  
Ухопився за гіляку.



Мурко ж вискочив туди ж,  
Дряпа руки і чуприну.  
Що Гриць спуститься у низ,  
Бурко шарпає за спину.  
Так він гойдався, бідака,  
— Грішне тіло, бач, спасав —  
Аж зломилася гіляка  
І Грицько мов сливка впав.

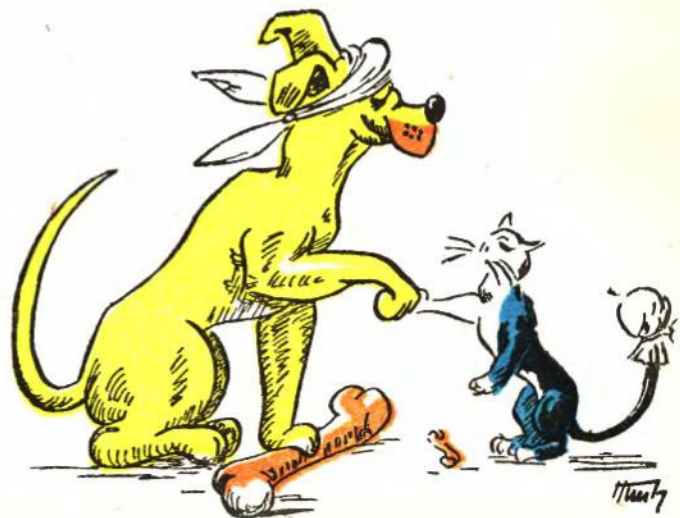


Так б'ють всюди дурака,  
Подивіться лиш на Гриця:  
Покалічена рука,  
Ніс подряпаний й лице,  
Голову обскубав Мурко  
І подер штанята Бурко.

Штикульга Грицько, побитий,  
З палицею наче дід,  
Товариство ж гордовито  
Мявка й гавка йсму в слід:  
„Будеш, Грицьку, памятати  
Як між друзів кість кидати!“



Опісля перевязали  
Бурко лоб, а Мурко хвіст  
І лапки собі подали  
І глодали спільно кість.  
Ця пригода їх навчила,  
Що лиш в єдности є сила.





**Підготовляються**

В розпродажі:



**Кікі, Кобо, Кудкудак**